

14.04.2022 r.

BP.5132.136.2022

2022.125942.AGG

B. R. K. Sp. z o.o.

Decyzja nr 83/2022/BP

Prezesa

Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o świadczeniach”, oraz art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2021 r. poz. 162, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez B. R. K. Sp. z o.o. w ... KRS: ..., NIP: ..., REGON: ... zwane dalej „Wnioskodawcą” lub „Spółką” o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

uznają za nieprawidłowe stanowisko wnioskodawcy zawarte we wniosku z dnia 8 marca 2022 r.

Uzasadnienie

B. R. K. Sp. z o.o. w ... KRS: ..., NIP: ..., REGON: ..., złożyło w dniu 8 marca 2021 r. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach oraz art. 34 Prawa przedsiębiorców.

W dniu 30 marca 2022 r. Wnioskodawca dokonał wpłaty kwoty 40 zł od wniosku o wydanie interpretacji, na podstawie art. 34 ust. 6 i 7 Prawa przedsiębiorców (wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku).

Wnioskodawca wskazał, że wniosek dotyczy zdarzenia przyszłego. Wnioskodawca jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, której głównym przedmiotem działalności jest wykonywanie usług księgowych. Wspólnicy Spółki (dalej: Wspólnicy) rozważają w przyszłości zmianę umowy spółki w ten sposób, że zgodnie z art. 176 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (dalej KSH), wspólnicy Spółki będą zobowiązani do wykonywania powtarzających się świadczeń niepieniężnych w każdym miesiącu kalendarzowym. W umowie Spółki będzie oznaczony rodzaj i zakres takich świadczeń. Za wykonanie wyżej wymienionych świadczeń niepieniężnych, Spółka będzie wypłacała Wspólnikom wynagrodzenie.

W szczególności w umowie spółki zostanie wskazane, że jeden ze wspólników będzie zobowiązany do wykonywania następujących powtarzających się świadczeń niepieniężnych:

1. Sporządzanie sprawozdań finansowych na rzecz Spółki w terminie do 31 marca każdego roku obrotowego, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów prawa w zakresie terminów sporządzania sprawozdań finansowych;

2. Sporządzanie sprawozdań, raportów i zestawień finansowych w odpowiedzi na bieżące potrzeby zarządu Spółki w terminie do końca każdego miesiąca kalendarzowego;

3. Przygotowanie ewidencji księgowej Spółki dla celów obliczenia zaliczki na podatek dochodowy od osób prawnych w terminie do 20. dnia miesiąca za miesiąc poprzedni;

4. Przygotowanie deklaracji na podatek dochodowy od osób prawnych Spółki w terminie do końca trzeciego miesiąca każdego roku podatkowego;

5. Przygotowanie na rzecz Spółki ewidencji podatku od towarów i usług, deklaracji na podatek od towarów i usług oraz plików JPK_VAT w terminie do 25. dnia miesiąca za miesiąc poprzedni, umożliwiającą prawidłowe wywiązanie się z obowiązków Spółki wynikających z ustawy o podatku od towarów i usług;

6. Przeprowadzanie audytu dokumentacji księgowej przygotowanej przez pracowników Spółki zatrudnionych w dziale księgowości i kadr pod kątem zgodności z obowiązującymi przepisami prawa podatkowego, bilansowego oraz przepisami prawa dotyczącego systemu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych, w tym poprawności wysokości wyliczonych zaliczek na podatek oraz składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne w terminie do 20. dnia miesiąca za miesiąc poprzedni; - w zakresie do 168 (słownie: sto sześćdziesiąt osiem) godzin miesięcznie w miesiącu kalendarzowym za stawkę nie mniejszą niż minimalne wynagrodzenie godzinowe obowiązujące na terytorium RP i nie większą niż minimalne wynagrodzenie godzinowe obowiązujące na terytorium RP powiększone o kwotę wskazaną w umowie Spółki.

Ponadto inny wspólnik zostanie zobowiązany w umowie spółki do wykonywania następujących powtarzających się świadczeń niepieniężnych - sporządzania faktur VAT za usługi zrealizowane przez Spółkę w terminie do wskazanego w umowie Spółki dnia miesiąca za miesiąc poprzedni, w zakresie do 168 (słownie: sto sześćdziesiąt osiem) godzin miesięcznie w miesiącu kalendarzowym za stawkę nie mniejszą niż minimalne wynagrodzenie godzinowe obowiązujące na terytorium RP i nie większą niż minimalne wynagrodzenie godzinowe obowiązujące na terytorium RP powiększone o kwotę wskazaną w umowie Spółki. Każdorazowo w protokole zdawczo-odbiorczym przygotowanym przez Spółkę wskazana zostanie aktualna stawka godzinowa obowiązująca wspólnika w danym miesiącu kalendarzowym.

Wynagrodzenie wspólnika za takie świadczenia na rzecz spółki będzie wypłacane przez spółkę także w przypadku, gdy sprawozdanie finansowe nie wykaże zysku. Wynagrodzenie to nie będzie przewyższało cen lub stawek przyjętych w obrocie.

Dochody te wspólnicy będą opodatkowywali jako dochody z innych źródeł na podstawie art. 10 ust. 9 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, gdyż nie są one dochodami z umowy zlecenia zgodnie z art. 750 Kodeksu cywilnego, lecz wynikają z art. 176 Kodeksu spółek handlowych. Po zakończeniu roku podatkowego wspólnicy otrzymujący wynagrodzenie za świadczenia niepieniężne, skumulują je z innymi dochodami roku podatkowego na formularzu PIT - 36. Nie przysługują im koszty uzyskania przychodu określone w art. 22 ust. 9 pkt 4 ww. ustawy. Spółka wypłacająca wynagrodzenie za niepieniężne świadczenie nie jest płatnikiem podatku dochodowego od tego wynagrodzenia. Cały obowiązek podatkowy spoczywa na wspólnikach, jako świadczącym powtarzające się niepieniężne świadczenie. Na wykonywanie czynności, które zapisane są w umowie spółki, nie będą podpisywane dodatkowe umowy, bowiem obowiązek ich świadczenia wynika wyłącznie z umowy spółki.

W tak wskazanym i opisanym zdarzeniu przyszłym, przedsiębiorca postawił pytanie:

Czy wspólnik otrzymujący wynagrodzenie z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych (o których mowa w art. 176 KSH), wykonywanych na podstawie umowy spółki sp. z o.o., podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego?

Zdaniem wnioskodawcy wypłata wspólnikowi świadczeń z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych (o których mowa w art. 176 KSH), wykonywanych na podstawie umowy spółki sp. z o.o. nie stanowi podstawy do podlegania przez wspólnika obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu.

Zamknięty katalog podmiotów objętych obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym znajduje się w art. 66 ust. 1 ustawy o NFZ. Nie ma w nim podstawy do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym wspólników otrzymujących wynagrodzenie z tytułu wykonywania świadczeń niepieniężnych określonych w umowie spółki.

Powtarzające się świadczenia niepieniężne wykonywane przez wspólników na rzecz spółki stanowią obopólną korzyść, a zarazem obowiązek. Istniejący na podstawie art. 176 KSH stosunek prawny należy kwalifikować jako szczególnego rodzaju umowę wzajemną. Wspólnicy nie będą zawierali z wnioskodawcą dodatkowych umów, a nałożone na nich obowiązki będą wynikały wyłącznie z umowy spółki i będą w niej ściśle określone. Pomimo odpłatności za wykonywane czynności nie będą oni podlegali obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu, jako że osoby, które otrzymują wynagrodzenie z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych, o których mowa w art. 176 KSH nie są wymienione w art. 66 ust. 1 ustawy o NFZ.

Zgodnie z poglądem doktryny istniejący na podstawie art. 176 KSH stosunek prawny należy kwalifikować jako *sui generis* umowę wzajemną, do której należy odpowiednio (nie wprost) stosować przepisy KC, zwłaszcza dotyczące umów w ogólności oraz umów wzajemnych. Ponadto w drodze ostrożnej analogii można stosować przepisy KC dotyczące poszczególnych umów, np. sprzedaży, dostawy, najmu, zlecenia. Jednocześnie omawiany stosunek należy jednoznacznie odróżnić od innych, niewynikających z umowy spółki, umów łączących spółkę i wspólników — do tych ostatnich wprost stosuje się przepisy KC i innych ustaw, a roszczenia i zobowiązania z nich wynikające związane są z osobą danego wspólnika jako osobą trzecią, nie zaś z jego udziałem w spółce. J. Bieniak, M. Bieniak, G. Nita-Jagielski, Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 7, Warszawa 2020.

Podsumowując, w ocenie wnioskodawcy, obowiązek podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu jest bezpośrednio związany z podstawą prawną wymienioną w art. 66 ustawy o NFZ. Natomiast osoby fizyczne wykonujące za wynagrodzeniem powtarzające się świadczenie niepieniężne w rozumieniu art. 176 KSH, na podstawie umowy spółki stanowiącej odrębny stosunek prawny, nie są objęte obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym.

W konsekwencji wnioskodawca nie jest zobowiązany do odprowadzenia i pobrania składki na ubezpieczenie zdrowotne.

W ocenie Prezesa Funduszu stanowisko Przedsiębiorcy jest nieprawidłowe.

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 1-3, 5 i 6 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń

przyszłych. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz z pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40 zł. Opłatę wnosi się w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

Na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach, Prezes Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 Prawa przedsiębiorców, w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Fundusz niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej. Do spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie należą sprawy dotyczące składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Rozpatrując wniosek Prezes zważył, co następuje.

Przepis art. 2 KSH stanowi, że w sprawach określonych w art. 1 § 1 nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Jeżeli wymaga tego właściwość (natura) stosunku prawnego spółki handlowej, przepisy Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio. Przez umowę spółki handlowej wspólnicy albo akcjonariusze zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu przez wniesienie wkładów oraz, jeżeli umowa albo statut spółki tak stanowi, przez współdziałanie w inny określony sposób (art. 3 KSH). Wspólnicy są zobowiązani jedynie do świadczeń określonych w umowie spółki (art. 151 § 3 KSH). Jeżeli wspólnikowi mają być przyznane szczególne korzyści lub jeżeli na wspólników mają być nałożone, oprócz wniesienia wkładów na pokrycie udziałów, inne obowiązki wobec spółki, należy to pod rygorem bezskuteczności wobec spółki dokładnie określić w umowie spółki (art. 159 KSH).

Przepis art. 176 § 1 KSH stanowi, że jeżeli wspólnik ma być zobowiązany do powtarzających się świadczeń niepieniężnych, w umowie spółki należy oznaczyć rodzaj i zakres takich świadczeń. Wedle § 2 cytowanego artykułu, wynagrodzenie wspólnika za takie świadczenia na rzecz spółki jest wypłacane przez spółkę także w przypadku, gdy sprawozdanie finansowe nie wykazuje zysku. Wynagrodzenie to nie może przewyższać cen lub stawek przyjętych w obrocie. W § 3 przepisu wskazuje się, że w przypadku określonym w § 1 zbycie udziału, jego części lub ułamkowej części udziału, bądź obciążenie udziału, może nastąpić jedynie za zgodą spółki, o której mowa w art. 182, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny i orzecznictwa, przepis art. 176 KSH obok obligatoryjnego obowiązku wspólników do wniesienia wkładów na pokrycie objętych udziałów, stanowi jeden z fakultatywnych obowiązków wspólników, znajdujących swoje źródło w umowie spółki, a zarazem odstępstwo od ustawowego ograniczenia świadczeń wspólników na rzecz spółki (art. 151 § 3 i art. 3 KSH). Umowa spółki natomiast kreuje stosunek cywilnoprawny i jest umową cywilnoprawną, zawierającą cechy szczególne, właściwe dla regulacji prawa handlowego, tj. tworzy stosunek obligacyjny o charakterze konsensualnym, odpłatnym, przysparzającym oraz kauzalnym.

W doktrynie podkreśla się konieczność rozróżnienia zobowiązania wspólnika do powtarzających się świadczeń niepieniężnych od innych fakultatywnych postanowień umowy

spółki oraz ewentualnych cywilnoprawnych stosunków zobowiązaniowych pomiędzy spółką a wspólnikiem.

Do elementów przedmiotowo-istotnych zobowiązania ustanowionego na podstawie art. 176 KSH należą: obligacyjno-udziałowy charakter zobowiązania, ustanowiony w umowie spółki, oznaczony rodzaj i zakres świadczeń, odpłatność (oznaczenie wynagrodzenia), związek z udziałami ograniczonymi w zakresie swobody dysponowania nimi przez wspólnika. W odróżnieniu od innego rodzaju fakultatywnych zobowiązań umownych oraz cywilnoprawnych, obowiązek powtarzających się świadczeń niepieniężnych powinien pozostawać w ścisłym związku z zamierzeniami i celem, dla którego wspólnicy utworzyli spółkę. Z tej przyczyny omawiane zobowiązanie składa się na treść stosunku uczestnictwa w spółce.

W celu skutecznego ustanowienia instytucji opisanej w art. 176 § 1 KSH, strony umowy spółki powinny oznaczyć co najmniej rodzaj i zakres świadczeń. Pod pojęciem rodzaju należy przy tym rozumieć przedmiot świadczenia. Ustawodawca nie ustanawia ograniczeń co do rodzaju świadczeń będących przedmiotem zobowiązania, wobec czego przyjęć należy, że przedmiotem zobowiązania wspólnika może być każdy typ świadczenia (*dare* – danie czegoś, *facere* – czynienie czegoś, *non facere* – nie czynienie czegoś, *pati* – znoszenie czegoś). Drugim obligatoryjnym elementem zobowiązania wspólnika pozostaje jego zakres, przez co rozumie się rozmiar i okres świadczenia (w znaczeniu częstotliwość).

Zgodnie z brzmieniem normy ustanowionej w art. 176 KSH, świadczenie powinno mieć charakter powtarzalny, a zatem okresowy. Tego kryterium nie spełniają zobowiązania jednorazowe, ciągłe ani stałe (tak np.: Z. Jara (red.), Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2020).

Uwzględniający ww. elementy stosunek prawny ma charakter obligacyjno-udziałowy. W odróżnieniu od relacji cywilnoprawnej, niewywodzącej się ze stosunków korporacyjnych, do tego rodzaju stosunków obligacyjnych stosuje się reżim KSH.

Przedmiotem stosunku prawnego opisanego w analizowanym stanie faktycznym, opisanym przez wnioskodawcę, pozostaje świadczenie o charakterze ciągłym, które nie mieści się w hipotezie normy ustanowionej w art. 176 KSH. Głównym przedmiotem działalności wnioskodawcy jest wykonywanie usług księgowych. Jak wynika z opisu zdarzenia przyszłego wskazanego we wniosku, każdy ze wspólników zobowiązany jest przez wskazane obowiązki, jak i czas ich wykonywania, do stałego bieżącego wykonywania wskazanych czynności. Wynika to wprost z projektowanych postanowień umowy oraz uzasadnienia wniosku. W odróżnieniu od świadczeń okresowych (okresowych), w przypadku świadczeń ciągłych czas jest wyznacznikiem rozmiaru świadczenia. Świadczenie ciągłe polega bowiem na określonym, stałym zachowaniu się dłużnika przez czas trwania stosunku zobowiązaniowego. Upływ czasu zostaje tym samym wpisany w konstrukcję świadczenia, a w konsekwencji w konstrukcję stosunku zobowiązaniowego. Zachowanie dłużnika w zasadzie sprowadza się więc do spełniania świadczenia, które ma następować wraz z upływem czasu. Jeden ze wspólników jest zobowiązany do sporządzania sprawozdań finansowych na rzecz Spółki w terminie do 31 marca każdego roku obrotowego, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów prawa w zakresie terminów sporządzania sprawozdań finansowych, sporządzania sprawozdań, raportów i zestawień finansowych w odpowiedzi na bieżące potrzeby zarządu Spółki w terminie do końca każdego miesiąca kalendarzowego, przygotowanie ewidencji księgowej Spółki dla celów obliczenia zaliczki na podatek dochodowy od osób prawnych w terminie do 20. dnia miesiąca za miesiąc poprzedni, przygotowanie deklaracji na podatek dochodowy od osób prawnych Spółki w terminie do końca trzeciego miesiąca każdego roku podatkowego, przygotowanie na rzecz Spółki ewidencji podatku od towarów i usług, deklaracji na podatek od towarów i usług

oraz plików JPK_VAT w terminie do 25. dnia miesiąca za miesiąc poprzedni, umożliwiającym prawidłowe wywiązanie się z obowiązków Spółki wynikających z ustawy o podatku od towarów i usług, przeprowadzanie audytu dokumentacji księgowej przygotowanej przez pracowników Spółki zatrudnionych w dziale księgowości i kadr pod kątem zgodności z obowiązującymi przepisami prawa podatkowego, bilansowego oraz przepisami prawa dotyczącego systemu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych, w tym poprawności wysokości wyliczonych zaliczek na podatek oraz składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne w terminie do 20. dnia miesiąca za miesiąc poprzedni. Czynności te będą wykonywane na bieżąco, co wskazał sam wnioskodawca (pkt 2 opisu wykonywanych czynności) i w rozmiarze do 168 godzin miesięcznie w miesiącu kalendarzowym za stawkę nie mniejszą niż minimalne wynagrodzenie godzinowe obowiązujące na terytorium RP i nie większą niż minimalne wynagrodzenie godzinowe obowiązujące na terytorium RP powiększone o kwotę wskazaną w umowie spółki. Wskazany czas realizacji czynności na rzecz Spółki w liczbie 168 godzin miesięcznie, przy 8 godzinach pracy przez 5 dni w tygodniu, wskazuje na 21 dni pracy, a zatem co do zasady w wymiarze odpowiadającym wymiarowi pracownika na umowie o pracę. Potwierdza to stałe i bieżące wykonywanie wskazanych zadań, a przez to pracę o charakterze ciągłym.

Podobnie drugi ze współników, który zgodnie z wnioskiem będzie zobowiązany do wykonywania następujących powtarzających się świadczeń niepieniężnych - sporządzania faktur VAT za usługi zrealizowane przez Spółkę w terminie do wskazanego w umowie Spółki dnia miesiąca za miesiąc poprzedni, w zakresie do 168 godzin miesięcznie w miesiącu kalendarzowym za stawkę nie mniejszą niż minimalne wynagrodzenie godzinowe obowiązujące na terytorium RP i nie większą niż minimalne wynagrodzenie godzinowe obowiązujące na terytorium RP powiększone o kwotę wskazaną w umowie Spółki. Sporządzanie faktur VAT za usługi Spółki w wymiarze 168 godzin miesięcznie, przy 8 godzinach pracy przez 5 dni w tygodniu, wskazuje na 21 dni pracy, a zatem w wymiarze pracownika na umowie o pracę. Potwierdza to stałe i bieżące wykonywanie wskazanych zadań, a przez to pracę o charakterze ciągłym.

Stażność zachowania dłużnika nie oznacza, że musi ono przybrać postać nieprzerwanego, nierozdzielonego, ciągłego. Do uznania świadczenia za ciągłe wystarcza, jeżeli składa się ono z pewnych powtarzających się stale, następujących po sobie psychofizycznych aktów dłużnika, które – mimo że oddzielone w czasie - tworzą razem funkcjonalną całość. Miernikiem tej całości jest czas, a interes wierzyciela jest zaspokajany właśnie dlatego, że odpowiednie zachowanie się dłużnika trwa w czasie (T. Dybowski [w:] K. Osajda (red.) Prawo zobowiązań – część ogólna. System Prawa Prywatnego tom 5, Warszawa 2020, Wydanie 3).

Czym innym natomiast jest świadczenie okresowe, zwane periodycznym lub powtarzającym się. Takie świadczenie – zgodnie z doktryną - polega na stałym dawaniu przez czas trwania stosunku prawnego, w określonych regularnych odstępach, pewnej ilości świadczeń (pieniędzy lub innych rzeczy zamiennych). Kolejne świadczenia pozostają względem siebie w układzie periodycznym.

Kategoria świadczeń okresowych jest więc wyróżniana na podstawie innych kryteriów niż świadczenia jednorazowe oraz ciągłe. Poza kryterium czasu pojawia się kryterium dodatkowe, tj. ilość świadczeń spełnianych w ramach jednego stosunku zobowiązaniowego (por.: T. Dybowski [w:] K. Osajda (red.) Prawo zobowiązań – część ogólna. System Prawa Prywatnego tom 5, Warszawa 2020, Wydanie 3).

Tych cech nie spełniają świadczenia opisane przez wnioskodawcę we wniosku, gdzie każdy ze współników zobowiązany jest w pierwszej kolejności do stałego i bieżącego realizowania zadań przez okres wskazujący na pracę stałą. Opisane w ten sposób świadczenie nie spełnia cechy periodyczności, ani nie pozwala na ustalenie stałego rozmiaru świadczenia w jednostce czasu, co jest immanentną cechą świadczeń powtarzalnych.

W kontekście powyższego stanowisko wnioskodawcy przedstawione we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej należy uznać za nieprawidłowe. Na gruncie przedstawionego stanu faktycznego nie można bowiem potwierdzić tezy, jakoby opisana relacja pomiędzy współnikami a spółką ma charakter stosunku uczestnictwa, ustanowionego w art. 176 KSH. Wobec tego, stosownie do treści art. 2 KSH, kwalifikacji prawnej tak oznaczonego zobowiązania należałoby dokonać z zastosowaniem przepisów k.c. Natura opisanego stosunku obligacyjnego wypełnia przesłanki tytułu do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym, o jakim mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach.

Mając powyższe na uwadze, rozstrzygnięto jak na wstępie.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

- 1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2021 poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo
- 2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo
- 3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.
Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych.
Na podstawie art. 243 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.